

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 15. Stycznia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 3 stycznia. Czernihowski Marszałek Gubernski Storożeńko w nadgodę służby ochoczy i gorliwy otrzymał stopień aktualnego stanu konsyliarza. Astrachański Gubernator cywilny Kożewnikow został aktualnym stanu konsyliarzem; iakoteż stanu konsyliarz Korczuganow. Doktor Tanenberg, Dyrektor S. Petersburgskiej szkoły handlowej Podszywałow zostają stanu konsyliarzami. Kammerher Juszkow tajnym konsyliarzem; równą rangę otrzymali Kammerher Mussin Puszkun, Pahlen, X. Galicjin, Offenberg, Bakunin; aktualnemi stanu konsyliarzami zostają Lwow, Klebek, Oznobitin, Stegetmen, Kriukow, Ron, Bernikow. GM. Fok w nadgodę zasług i ran odniesionych dano 12 letnią arędę dóbr Kurlandzkich Jakobshof i Regenhof. GM. Budberg komendantowi Parńawskiemu dobra Zientenhof. Litewsko Grodzieńskiego sądu głównego i departamentu Prezydent Daszkiewicz został konsyliarzem Koleskim.

Imperatorsko Rossyiska Akademia d. 17 grudnia publiczne posiedzenie miała, które gdy zagaił Prezydent aktualny tajny konsyliarz Narutow pochwałą Fundatorki Katarzyny 2 i iey następcy Alexandra 1; Sekretarz Sokołow czytał naprzód doniesienie o czynnościach Akademii w r. 1807; daley przekładał teżyże opinią o przysłanych odpowiedziach na zadane dawniey przez nią pytania; to iest na pochwałą Piotra W pismo 1; na pochwałą Cara Jana 4 pism 3; na pochwałą X. Włodzimierza Monomacha 1 pismo; na pochwałą X. Pożarskiego i Minina 1 pismo; na pochwałą Eropkina 1 pismo; o pierwiastkach, postępie, i rozkrzewieniu nauk w Rossyi 1 pismo; pieśń o zwycięztwie W X. Demetryusza Dońskiego nad Mamaiem; i iedna tragedia Rossyiska. Po przyrzeczeniu tych dzieł znalazły się wszystkie nie odpowiadającemi nadzieiom Akademii, sama tylko Tragedya pod tytułem Zareida, i Rostisław osądzo. na godną nadgodę przez Akademią wyznaczoney. Autorem iey pokazał się być aktualny tajny konsyliarz członek Akademii Cheraskow; który po nieważ zszedł z tego świata niedawno z powszechnym żalem; Akademia postanowiła nadgodę należną zmarłemu przesłać do iego pozostałej małżonki. Na rok zaś następujący postanawia dać tym nadgodę którzy doskonaley napiszą pochwałą Piotrowi W. Janowi 4, Włodzimierzowi, Pożarskiemu i Mininowi, pieśń o zwycięztwie Demetryusza, rozprawę o wzroście nauk w państwie Rossyiskiem, pochwałą Eropkina, i zmarłego Cheraskowa. Pisma odesłane być mają do Akademii przed d. 1 października r. 1808. Nakoniec Akademik Dmitrewski czytał pochwałą zmarłego Su-

marokowa napisaną za zleceniem Akademii!

MEDIOLAN d. 22 grudnia. Patriarcha Wenecki przez wyrok Napoleona iest ogłoszony iednym z pierwszych Dygnitarzow korony Włoskiej. Prywatne doniesienia z Florencyi znaczą, że Królowa Regentka przed wyjazdem swoim z tey stolicy oświadczyła przed osobami popularnymi, iż państwo którego z synem odstępuje ma przyłączone być do Królestwa Włoskiego; żaden rozkaz urzędowy nic o tém nie postanowił do dzisdnia; samym tylko woyskom narodowym Toskańskim kazano wykonać przysięgę na imie Monarchy Francuzkiego. Regentka dotąd u nas bawi; lecz podobno pośpieszy do Hiszpanii wraz po oddaleniu się Napoleona, które ma nastąpić naydaley za 3 dni; nie wiadomo do Paryża prosto czyliż uda się do Bordeaux.

Donieśliśmy o zagaieniu obrad prawodawczych Królestwa Włoskiego; pierwszą trzech Collegiow czynnością było wybranie osob zastąpić mających miejsce ubyłych, i nowych z departamentow Weneckich; co gdy się stało, Napoleon z Wice Królem Eugeniuszem, W X. Muratem, Wice Connetablem Berthier przyszedłszy, i wysłuchawszy przytomnych prawodawcow przysięgę, Ministrowi Sekretarzowi stanu czytać kazał statut konstytucyiny czwartym nazwany, którego ta iest osnowa, że przyimuie za syna własnego Eugeniusza Beauharnois, któremu dostać się powinna korona Włoska i prawym iego potomkom płci męskiej tylko, z wyłączeniem na zawsze niewieściey, ięśliby Napoleon zszedł iępotomny; tymczasem syn przysposobiony używać zacznie wszelkich przywileiow synowi Monarszemu właściwych, ztąd iednak nie ma rościć prawa żadnego do Francuzkiej korony, której następstwo iest obwarowane konstytucyą. Gdyby Eugeniusz potomkow płci męskiej nie zostawił, korona Włoska po nim dostanie się synowi lub z krewnych naybliższemu tego, który w czasie iego śmierci panować będzie we Francyi.

W drugim edyckie Napoleon dając dowod ukontentowania swego miastu Wenecyi, synowi przysposobionemu Eugeniuszowi nosić odtąd także tytuł X Weneckiego. Z równey pobudki w edyckie trzecim córce Wice Króla rok ledwie mającey, wnuczce przysposobioney Józefie daie tytuł Xiężny Bonońskiej. W czwartym edyckie wlicza zasługi dawnego Wice Prezydenta RPtey Włoskiej dzis Kanclerza Królestwa Melzi d'Erile, który w naytrudniejszych czasach, i administracyi pracowitey uczynił naywiększe przysługi narodowi, i okazał nayświatniejsze talenta. Nie zapomina ieszcze Napoleon, że ten mąż słyszac o zwycię-

ztwie odniesionem r. 1796 nad G. Beaulieu przez G. en chef armii Włosk. Buonaparte na moście pod Lodi, pierwszy z obywatelów Włoskich przybył na boiowisko, i na tém miejscu pozdrowiwszy zwycięzcę oddał mu klucze stolicy Mediolanu, i wynurzył chęć powszechną ziomków swoich, ażeby zostali już udziałnym narodem. Tak zasłużonemu mężowi Napoleon i potomkom jego płci męskiej własnym i przysposobionym nadał Xięstwo Lodi, z warunkiem ażeby o przysposobieniu synów on i następcy jego rządzącemu donosili.

W piątym statucie konstytucyjnym wyrażono, że Konsultorowie przestają być radą stanu, lecz odtąd będą Senatem; do nich należeć ma zapisywanie praw postanowionych, i powściągnięcie bezprawioń przeciwnych wolności cywilney. W Senacie z każdego departamentu być powinien Senator najmniey ieden; Król ich wyznaczy, mając podanych 3 Kandydatów przez Collegia elektoralne na każde miejsce wakujące. Urządzenie Senatu późniey ogłoszone będzie. Rada stanu składa się z 18 konsyliarzów, 20 Audytorów, 12 Assystentów. Nakoniec Monarcha względem mając na rozszerzone Królestwo i wieloraką obywatelów zasługę; przydał do orderu Korony żelazney 15 Dygnitarzów, 50 Kommandorów, 300 Kawalerów; dochód zaś orderowy pomnaża 200 t. liwrow w dobrach narodowych, które leżą na lewym brzegu rzeki Adige, z którego to funduszu wszyscy orderowi pensye odbierać mają.

Po przeczytaniu tych wyroków powiedział Napoleon. Właściele, uczeni, kupcy z ukontentowaniem was widzę przy tronie moim. Po niebytności trzyletniey powracając znajduję wielkie i pożyteczne odmiany w narodzie; lecz o iak wiele ieszcze pracować trzeba, żebyśmy zgładzili oyców naszych błędy. Domowa ich niezgoda, panowania chęć oddzielnego w każdym prawie mieście, zgubę powszechną przyniosły. Oyczyzna wyzutą została z bogatego dziedzictwa udzielnosci, dostojności, i powagi; ta mówię oyczyzna, którą w naydawniejszych wiekach widziały świat narody iśniejącą zwycięstwem i cnotami. Chwałę imienia i rządów moich na tém położyłem, ażeby te zaszczyty Włochów starożytnych wskrzeszone były. Czyniłem wiele, pracować będę więcey. Wy zaś obywatele Włoskiej ziemi! spólnym interesem z Francją zpoieni, łączcie się do niej sercem, i Francuzów za Starszych braci mieycie, pamiętając że ich krew przelana udzielnosci waszey była nasieniem; a źródło pomyślności przyszley, bezpieczeństwo narodu, trwałość konstytucyi upatruycie w połączeniu ściśleyszem żelazney Włoskiej z Imperatorską koroną Francuzów.

Po takiem zagaieniu Melzi X. Lodi iako Prezydent Collegium właścicielow miał mowę, oświadczając tych imieniem wdzięczność za dobrodziejstwa odebrane i spodziewane, z gotowością czynienia ofiar na potrzebę publiczną. Odpowiedział krótko Monarcha. Prawo własności zasadą jest przymierza między panującym i poddaństwem jego. Prezydent Collegium uczonych Valdrighi rzecz miał dłuższą, uwielbiając dzieła Napoleono-

we na wojnie i w domu, a naybardziej czując troskliwość jego o rozkrzewienie nauk. Odpowiedział Monarcha. Talentom waszym wińście wpływ wielki i władzę nad umysłami ludzkiemi; tych więc użycie dla dobra praw i tronu który na nich polega. Stan kwitający nauk równie jest potrzebny dla uszczęśliwienia ludu i panującego chwały, dla tych pobudek nie omieszkam nigdy, zaszczycać opieką szczególną i względami uczonych i nauki. Naostatek Prezydent Collegium handlowego Bologna w mowie swoiey dowodził, iak wiele Kupcy Królestwa Włoskiego są wiinni Napoleonowi, i czego ieszcze spodziewają się po nim. Odpowiedział Imperator. Gdy Monarchia jest wielka i kwitająca, wtenczas handel naydzielnieyszą opiekę od rządu zyskiwa, iako potrzebny koniecznie do poprawy i rozkrzewienia rolnictwa. Prawa na których ugruntowana jest Monarchia, dogodne są handlowi waszemu; ten ażeby coraz bardziej wzrastał, starać się powinniemy i będę.

Wiadomości odebrane z Florencyi donoszą, że G. Reille ustanowił rząd tymczasowy dla Królestwa Etrusków; Ministrówie postanowieni dawniey przez Regentkę zawiadują każdy w swoim departamencie; pierwszy Minister sprawuje władzę naywyższą; narod wysłał deputatów do Mediolanu, ażeby winszując Napoleonowi z ust jego słyszeli, iaki będzie w przyszłości los kraju. Nasza stolica dziś dawała biesiadę wielką trzem Collegiom Elektoralnym. X. Lodi jest wyznaczony Prezydentem Censury, która czynności swoje ma zaczynać d. 25.

COPPENHAGA d. 26 grudnia. Wiele okrętów Duńskich zabrali na morzu i zatrzymali w portach swoich Anglicy; niektóre tylko z odległych krain powracające trafiają do oyczyzny; w tych liczbie naybogatszy jest wschodnio Indyjskiej kompanii, który niedawno do Bergen w Norwegii zawinął i przyniósł 600 t. funtów kawy, 300 t. f. cukru, 100 t. pieprzu, prócz innych produktów drogich; ten w drodze przypadkiem ostrzeżony o zaczętey wojnie, zwrócił się ku zachodowi Atlantyckiego Oceanu, okrążył Angielskie wyspy, i uszedł szczęśliwie przed pogonią. Kilka set statków naszych czekać będą spokojnie w Hollandyi, Francyi, Hiszpanii, Włoskich portach końca wojny; handel Duński zawieszonym być musi; Kapitalistowie i kupcy na wzor Francuzów zwrócili usilność całą na uzbrojenie korsarzew; ci nas opatrywać mogą w produkta potrzebne wysp Antylskich, Afrykańskie, Indyjskie.

Jeden z Kapitanów Duńskich u nieprzyjaciela ieniec, wyszedłszy szczęśliwie z więzienia w Portsmouth, po wielu dziwnych przypadkach, iakie żeglarzom zdarzać się zwykły, tu przybył, i powiada że z poymanemi Duńczykami nie obchodzą się Anglicy iak ludzkość i sprawiedliwość każe. Wszystkich bez różnicy zamyka nieprzyjaciel w starych okrętach, gdzie ciasnotę, powietrze niezdrowe rozmaity niewygodę cierpieć muszą. Gdyby przynajmniey mieli dostatek rzeczy do wyżywienia potrzebnych! lecz Admiralicyna

dzień każdemu dawać kazała tylko pół funta chleba i ćwierć mięsiwa. Codzień z rana przychodzą Anglicy do werbunku przeznaczeni, zachęcając maytkow Duńskich okazywaniem trzosu pełnego, ażeby służbę u nich przyimowali. Kapitanom okrętowym i szyptom daie się na dzień szylling, z obowiązkiem udania się na mieszkanie wgląb kraiu mil przynajmniej 40 od brzegu, co czynić trzeba pieszo, gdyż rząd żadney pomocy nie daie, rozkazując iść albo z maytkami razem zostać na owych okrętach niezdrowych. Inaczej z ieńcami Angielskimi postępować kazał następcy tronu Duńskiego; każdy maytek ma szylling na dzień, dwakroć tyle Kapitan, szyper, i osoby z gminu wyięte, jeżeli z nich któremu kazano udać się na mieszkanie do Jutlandyi lub drugiego kraiu, rząd własnym kosztem dał poiazdy: morskimi zaś departamentem opatruie wszystkich odzieniem, bielizną, obuwiem, i wszelkiemi potrzebami. Zyczymy, ażeby nieprzyjaciel uwiadomiony o takim postępowaniu Duńczykow szedł na koniec za naszym przykładem.

Kapitalistowie i kupcy kraiu naszego mający wieloraką i dość znaczną własność w Anglii, udali się do następcy tronu z przedłożeniem, iż lękaia się konfiskaty, zwłaszcza jeżeli rząd Duński rozkaże konfiskować własność nieprzyjacielską w kraiu swoim. Odpowiedział Królewicz, że sąsądźwzięte środki przyzwoite, ażeby z prywatnych Obywatelow nie szkodował żaden, ile być może w tak trudnych okolicznościach. Między dworem Coppenhagskim i Stockholmskim trwa zgoda i nie będzie zerwana, dowodem iest wysłanie ztąd nowego posła Moltke do Gustawa Adolfa. Pogłoskę o przybyciu Admirala Hood i wezwaniu do poddania się twierdzy Marstrand rozrzucili sami Anglicy w Gothemburgu, którym za to ustąpić z Szwecyi kazano. Regiment dragonii przez wyspę Zelandyą zaciągniony docześnie na obronę kraiu od niazdow nieprzyjacielskich, rząd przyłączył do woyska regularnego. Między korsarzami Duńskimi dystyngwuią się naybardziej uzbroieni przez obywatelow wyspy Bornholm; ci w krótkim czasie poymali 7 okrętow Angielskich z ładunkiem bogatym. Według powieści żeglarskich którym rzadko wiarę dawać trzeba, Jerzy 3 Król Brytaunii W. miał niedawno życie zakończyć.

LONDYN d. 15 grudnia. Według doniesień przysłanych z Ameryki północney, wątpić nie możemy o nieuchronney wojnie i blizkiej między Anglią i RPtą; nad tém iedynie zastanawia się Kongres, imiał iuż oddać rządowi do szafunku znaczne summy pozostałe w skarbie od przeszłorocznych wydatkow, ażeby co rychley wygotowano tysiąc armat, wozy, konie według polowey potrzeby, 50 t. karabinow, tyleż pałaszow, tyleż t. par pistoletow; każda prowincya stawić powinna liczbę milicyi przepisaną, ekwipaż być ma na 120 t. ludu zbroynego. W Canadzie zaczęły się kroki nieprzyjazne; pokolenia rdowitych Amerykanow Anglikom sprzyiające,

niewiadomo z czyiey pobudki wpadaia do granic prowincyi ziednoczonych, i niemało famili spokojnych zamordowały, o czém przestrzeżony Prezydent Jefferson w te strony prowadzić naybardziej kazał milicye ziomkom na ratunek.

Sprawę Półkownika Burr roztrząsa Kommissya na ten koniec wyznaczona. Oskarżony za świadka stawil obywatela Power z Nowego Orleans dowodząc, iż Gubernator G. Wilkinson donosi ciel zaprzeczony iest rządowi Hiszpańskiemu, od którego częstokroć odbiera nadgrody pieniężne za wierną lecz tajemną zasługę; oskarzył ten człowiek Wice Prezydenta nie przez godliwość patriotyczną, lecz żeby zapobiegł naiechaniu osad Hiszpańskich przez Amerykanow. Zapytany Power odpowiedział sędziom, iż iako poddany Króla Katolickiego nie może obiawiać, co Monarcha trzyma w skrytości. Sąd na tém nie przestając pytał się powtórnie świadka, i równą odpowiedź odebrał; iest domysł, że Burr umyślnie wplątał do sprawy Powera, żeby iego świadectwem, nawet milczeniem podał w podeyrzenie Wilkinsona. Zatem oświadczyła kommissya, iż Burr o zdradę RPtę sądzony być nie może; lecz ponieważ sam przyznaie się do zamysłu przedsięwzięcia wypraw zbroynych na osady Hiszpańskie, co prywatnemu obywatelowi prawem iest zabronion, ma być odesłany do sądow prowincyi Ohio, gdzie iest osiadłym.

Stan wyspy S. Domingo zawsze iest iednaki. Miasto Port au Prince w ręku Pethiona zostaiące spodziewa się być obłężoném przez G. Christophe; więc z Leogane i miejsc innych z prowadzono 3 półki piesze, każdy od głów 1200, przez co Pethion swoią potęgę pomuozył do 12 t. Kochaią go i powszechnie szacuią teraz obywatele i żołnierze, człowiek to iest piękney urody, niepospolitego między Czarnemi oświecenia, grzeczny, pełen ludzkości; naymniej 4 godziny codzień obraca na czytanie dobrych ksiąg Francuzkich. W miastach i prowincyach państwa Hayti podległych rządowi iego, znayduie się naywięcey Amerykańskich kupcow; równey z Anglikami doznaia opiekę co do interesow handlowych. Zbioru kawy na rok terażniejszy spodziewaią się mieszkańce wielkiego nadzwyczaj, iakiego dawno nie mieli, to iest w samych tylko powiatach środkowym i południowym naymniej 22 milliony funtow do przedania za granicę, prócz własney potrzeby. Zbiór cukru nieskończenie od dawnych iest mnieyszy, gdyż do robienia onego potrzebne narzędzia rewolucya zpiszczyła, na zporządzenie nowych nikt znacznego wydatku łożyć nie śmie, albo nie może.

Christophe z długiego spoczynku nagle do wojny przechodząc, rozrzucić kazał w kraiu podległym Pethionowi odezwę, w której donosi że go rząd Angielski uznał panem prawym Hayti. Nic na to nie odpowiedziawszy Pethion, miasto Port au Prince utwierdza; zdaniem Murzynow tu ma być wkrótce nowy Gibraltar, którego imie dziś poszło w przysłowie, skoro iest mowa o iakieykolwiek z twierdz warownych. Równie Pethion,

że gdyby nawet Christophe zgromadził 30 t. Murzynów, dobyć nie potrafi; już dwakroć szturmował nadaremnie, gdy jeszcze twierdza nie była zakończona. Strońnicy i przyjaciele Pethiona rokniają, że w miesiącu kwietniu jeden będzie narodem Hayti, jeden rząd i rządcą; to jest Pethion koniecznie; ich zdaniem Christophe co do gwałtowności, okrucieństwa, podeyrzliwości, tyrańni bynajmniej nie jest różny od Dessalines poprzednika; zachować trudno mordy za rozkazem jego wykonane na ludziach czarnych; ktokolwiek nie jest Murzynem rodowitym, pozwała go zabić bez sądu, przekonania, i prawa komu się podobna.

Admiralicja i wojenny departament ścisły rozkaz przesały do portów i prowincji, ażeby jak najwięcej marynów gwałtem brano do służby Królewskiej, i zaciągano żołnierzy. Tymczasem wychodzą jedne po drugich eskadry na morze z wyskaniem lądowym; Admirał Cotton blisko 15 t. wyprowadził na 200 statkach przewozowych; Hood, Keats mniejszą liczbę; inni następują; lecz ponieważ wszyscy oddalają się od brzegu z rozkazami pieczętowanymi, które dopiero mają otworzyć stanowiący o mil kilkadziesiąt, niedościgną jest podziśdzien i długo będzie tych wypraw tajemnicą. O Sidneiu Smith wątpliwości niema, że przeprowadza do Brazylii Regenta, zostawiwszy część floty na zamknięcie Lisbony. Nieszczęśliwy Xiążę kilka tygodniami przed wyjazdem rozkaz przesał Gubernatorowi Madery, ażeby twierdze wyspy opatrzył.

Konfiskata nigdy w żadnym czasie obfitsza u nas nie była; któż zliczy okręta narodów tak wielu, któreśmy zatrzymali, albo na morzu zabrane zprowadzili? Wszystkie pod rozmaitym pozorem, prawie bez wyłączenia żadnego sądu Admiralicji na zgubę i sprzedaż oddaie, z nie nadgrodzoną handlu szkodą; liczba ich pomnaża się jeszcze codziennie, lecz wkrótce ustać musi żegluga i komunikacja między narodami nadmorskimi; gdy z jednej strony zamykają się coraz bardziej naszym okrętom Europejskie porty, a Napoleon nie zwalnia z ustaw swoich; z drugiej Angielscy Ministrowie nie ustąpić nie chcą lub nie śmieją z panowania nad morzami. Słowem handel nigdy nie był w ucisku podobnym; sama tego wielkość spodziewać się każe rychłego końca; lecz dotąd nie widzimy, ażeby która z stron wojniących skuteczny krok czyniła do ugody; słychać że Ministrowie nasi takie warunki podali, że Mocarstwa lądowe żadnym sposobem przyjąć ich nie mogą bez własnej krzywdy.

LISBONA d. 7 grudnia. G. Junot ogłosił niektóre urządzenia zmierzające do wyszukania własności Angielskiej, i zachowania pokoju domowego u nas. Rozkazuje naprzód, ażebyśmy Portugalczycy przechowywający jakie sprzęty, klejnoty, srebra, jakkolwiek własność obywateli Angielskich, co rychley wszystko znosili do Francuzkich kommissarzy, którzy zkonfiskują wszystko. Podobnym sposobem objawione i wydane być powinny wexle, obligi, papiery nieprzy-

iaciom służące. Ktokolwiek nie dopełni rozkazu w 3 dniach najwięcej, bez względu na wiek, płeć, stan, dostojność karany ma być cieleśnie. Zabronione jest przedawanie i używanie wszelkich produktów i towarów Angielskich w całym kraju pod wspomnianej kary bojaźnią. W rozkazie drugim G. Junot powiada, że pod pozorem polowania Portugalczycy codziennie dopuszczają się wielorakich mordów. Zatem oświadcza, iż polowanie jest zabronione każdemu bez wyłączenia; odtąd nikt wyiwszy ludzi wojskowych broni nosić nie powinien; ktokolwiek dostrzeżony będzie z orężem ognistym, szpadą, pułatem, poczytany za włocęgę i mordercę, stawiony przed sądem wojskowym nie ujdzie kary prędkiej i surowej; zatem obywatele Lisbońscy niemieszkając obowiązani są broń wszelką znosić do kommanderującego G. Laborde, w prowincjach do osob wyznaczonych, pilne zaś wykonanie tych rozkazów G. Junot poleca czułości krajowych urzędników Corregidores, Juntas, pod surową ich odpowiedzialnością z własnych osob i majątków.

PARYŻ d. 29 grudnia. Napoleon wyjechał z Mediolanu d. 24, i powróciwszy do stolicy naszej, ztąd udać się do Bordeaux, gdzie tymczasem zgromadza się rezerwa mająca wesprzeć w potrzebie G. Junot i Dupont w Hiszpanii i Portugalii. Znaczniejsze miasta południowych departamentów o tem przestrzeżone, zwoływają honorowe gwardye, i inne przygotowania czynią na przyjęcie Monarchy. Marszałek Moncey Szef całego Korpusu gendarmów jest wyznaczony wodzem armii południowej. Słychać że Napoleon zamysła iechać nad brzegi Tagu.

Przez okręta z Tureckich portów przybyłe do Marselli wiadomość odbieramy, że Szach Perski wojnę zapowiedział Anglikom; gdyby tak było, miejsc odległość i dzikie pustynie nie wstrzymały nieprzyjaciela nowego, żeby nie wtargnął i nie zniszczył rozległych i bogatych dzierżaw Indyjskiej kompanii na wschodzie. Pamiętają jeszcze żyjący ludzie, jak w r. 1731 Nadir Kuli Kan wtargnął do tych krajów na czele 100 t. żołnierza, zwyciężył W. Mogola, skarbami obciążony powrócił do Persyi, tron do upadku nachylony zostawując.

WILNO VS d. 15 stycznia. Podług ustaw Towarzystwa Medycznego Wileńskiego, które przepisują, aby jego Prezydent i Wice Prezydent obrani byli corocznie, obrany został Prezydentem Doktor Elias Einholme stanu konsyliarz i kawaler orderu S. Włodzimierza 4 klasy. Wice Prezydentem D. Andrzej Sniadecki Professor Chemii w Imperatorskim Uniwersytecie Wileńskim, D. Frank Professor Medycyny praktycznej w tymże Uniwersytecie, został potwierdzony w urzędzie Sekretarza, także JP. Gutt Aptekarz w urzędzie Podskarbiego. Do tego towarzystwa przybrani zostali, oprócz wielu uczonych zagranicznych, JPP. D. Virion z Grodna, D. Longchamps z Mińska. D. Lernet z Dubna; D. Jakób Frank z Daugieliszek.